

ὅμως προτιμᾷ τὸν φυσικὸν ἄνθρωπον τοῦ Ρουσσώ, πρεσβεύων βέβαια ὅτι τὰ φορέματα εἶνε καὶ αὐτὰ ἐν ἀπὸ τὰ γελοῖα «κατὰ συνθήκην φεύδη» τοῦ Μάξ-Νορδάου. Ἔχει κάποιαν κλίσιν καὶ πρὸς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν. Πολλάκις θεᾶται λαμβάνων τὴν περιπαθῆ στάσιν τῶν ἀνατολιτῶν τραγουδιστῶν, μὲ τὴν παλάμην ἐπὶ τῶν κροτάφων καὶ ἀρχίζει ἕνα τραγούδι — ἰδικῆς του βέβαια ἐμπνεύσεως, ποιήσεως καὶ μέλους, τὸ ὅποιον ἐπενεργεῖ ὡς μορφίνη, ὡς ὑπνωτικὸν ἐπὶ τῶν νεύρων σας. Τί νὰ λέγῃ ἀρά γε; Ἀδύνατον νὰ ξεχωρίσετε. Ἐξάπαντος ὅμως θὰ εἶνε ἐρωτικόν. Ἠγάπησεν ἀρά γε ὁ Ἀχμέτης; Ἀγαπᾷ; Μυστήριον.

Ἄλλὰ τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγνωρίσθη καὶ ἔγινεν ἀγαπητὸς ὁ Ἀχμέτης, εἶνε τὸ ἐπάγγελμά του. Ἐπάγγελμα ἐρασιτεχνικόν, αὐτοσχέδιον, τῆς ἰδικῆς του — ἐννοεῖται — ἐφευρέσεως καὶ αὐτό. Ἀναλαμβάνει αὐτόκλητος καθήκοντα δημοσίου κήρυκος, πλειστηριάζων πράγματα, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος ἐκθέτει εἰς δημοπρασίαν. Εἰσέρχεται π. χ. εἰς τὸ καφενεῖον καὶ ἀρχίζει νὰ πλειστηριάζῃ τὰ καθίσματα, τὰ τραπέζια καὶ τὰ ἄλλα ἐπιπλα. Βλέπει ἔξαφνα μίαν ἄμαξαν εἰς τὸν δρόμον· στέκεται, ἀρχίζει νὰ διαλαλῇ στεντορεῶς τὴν ἀξίαν καὶ τὰ προσφερόμενα κατὰ τὴν φαντασίαν του τιμήματα καὶ ἐπὶ τέλος τὴν κατακυρώνει! Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ χαμίνια συγκεντρώνονται γύρω του ἀλαλάζοντα καὶ προσπαθοῦντα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ τοῦ ὑφαρπάσουν τὴν πολῦτιμον καὶ ἀχώριστον βακτηρίαν του, μὲ τὴν ὁποίαν ὅμως, δσάκις τὸ ἀντιληφθῆ, δὲν λείπει νὰ κάμνη τὰς κατακυρώσεις του ἐπὶ τῆς ῥάχews τῶν μικρῶν τυραννίσκων. Κάποτε ἠκούσθη ξεπουλῶν εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ . . . Διοικητήριον, τὰ δικαστήρια καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια ἰδρύματα ἀντὶ 90 χιλιάδων λιρῶν, ἂν δὲν ἀπατώμαι. Ἦτο ἀκριβῶς, μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας ὡς κτήσεως ὀριστικῆς τοῦ Ἰσάρου τῶν Βουλγάρων! . . . Τί νὰ συνέβαινεν ἀρά γε; Μήπως ὁ Ἀχμέτης, προαισθανόμενος τὴν διὰ χρηματικῶν ἀντισταθμισμάτων διευθέτησιν τῶν δύο τούτων ζητημάτων, ἠθέλησεν ὡς προνοητικὸς πατριώτης, προλαμβάνων τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν σοφῶν Νεοτούρκων, νὰ προσεφλήσῃ τὴν τύχην τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ἐκθέτων αὐτὴν εἰς πλειστηριασμὸν;

(Κοζάνη, Αὐγούστος 1909)

ΤΗΜΕΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς ἀκατανόητον ῥήτορα

ΜΠΟΡΕΙ νὰ εἶσαι ῥήτορας, μὰ πλιὸ εὐγλωττος ἀκόμα
Θὰ ἦσουν ἂν ἐβούλωνες τὸ ἀκράτητό σου στόμα! . .

ΣΑΤΑΝΑΣ